

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

วิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก มีดังนี้

ข้อ ๑ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ต้องจัดให้มีปัจจัยในการปฐมพยาบาล เพื่อช่วยเหลือคนงานได้ทันทีทั้งที่เมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย โดยไม่คิดมูลค่า

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

ข้อ ๒ เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ต้องรายงานให้ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ทราบภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ต้องจัดให้มี น้ำดื่ม น้ำใช้ แสงสว่าง และส้วม ที่ถูกสุขลักษณะ ให้แก่คนงานในเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรม

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ต้องปฏิบัติดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

(๑) เมื่อผู้ครอบครองเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรมไม่อยู่ ให้แต่งตั้งผู้แทนไว้

(๒) จัดให้มีผู้ควบคุมการดำเนินงานเป็นประจำเพื่อความปลอดภัยและป้องกันอุบัติเหตุสำหรับการทำเหมือง การแต่งแร่ หรือการประกอบโลหกรรม ที่มีคนงานตั้งแต่ยี่สิบคน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

ขึ้นไป และต้องมีบันทึกผลการตรวจไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดง
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) ให้ความร่วมมือจัดส่งบุคคลเข้ารับการอบรมการ
ควบคุมการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ หรือการ
ปฐมพยาบาล ณ สถานที่ทำการอบรม

(๔) รักษาหน้าเหมืองให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัยจาก
การพัง ถล่ม และจากการร่วงหล่นของวัตถุ อันอาจเป็นเหตุ
ให้เกิดอันตรายแก่บุคคล และให้มีหัวหน้าคนงานหรือผู้แทน
ทำการควบคุมดูแลอยู่โดยใกล้ชิดตลอดเวลาที่ทำการ

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่การปฏิบัติงานบริเวณ
หน้าเหมือง โรงแต่งแร่ หรือโรงประกอบโลหกรรม

(๖) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงไว้ประจำตามสถานที่ต่าง ๆ
ในบริเวณเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรม

หมวด ๒

ข้อกำหนดในการใช้กระบอกฉีด

(๓) ป้องกันมิให้บุคคลใดล่วงล้ำออกไปหน้ากระบอกฉีด
(monitor) ขณะที่ทำการฉีดพ่นดิน หากจำเป็นต้องล่วงล้ำออกไป
ให้หยุดการฉีดพ่นดินเสียก่อน

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๘) ตั้งกระบอกฉีดให้ห่างจากหน้าเหมืองระยะไม่น้อยกว่าความสูงของหน้าเหมือง

(๙) จัดให้มีผู้ควบคุมกระบอกฉีดประจำอยู่ตลอดเวลาที่ทำการฉีดพังดิน

หมวด ๓

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักร

(๑๐) จัดให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเท่านั้น เข้าไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๑๑) จัดให้คนงานซึ่งปฏิบัติงานรอบ ๆ ส่วนที่เคลื่อนไหวยของเครื่องจักรสวมเสื้อผ้าโดยรัดกุม

(๑๒) เครื่องจักร สายพาน ฟันเฟือง ข้อเสือ หรือไฟลวีล ที่อาจมีอันตรายแก่บุคคลได้ ต้องปิดกั้นไว้ให้เป็นที่ปลอดภัย

(๑๓) ปลายท่อที่อยู่ในระยะสูงจากพื้นไม่เกิน ๒.๕ เมตร ต้องปิดกั้นไว้ให้เป็นที่ปลอดภัย

(๑๔) บังคับมิให้บุคคลใดทำการเดินเครื่องจักร จนกว่าจะแน่ใจว่าไม่มีบุคคลอื่นอยู่ในระยะที่อาจได้รับอันตรายจากเครื่องจักรนั้น

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๑๕) ทางเดินผ่านเครื่องจักร ต้องเว้นระยะให้ห่างจากเครื่องจักรนั้นพอสมควร ถ้าเป็นทางเดินผ่านในที่แคบระหว่างเครื่องจักร ต้องปิดกั้นด้านข้างของเครื่องจักรทั้งสองข้างทางเดินให้เป็นที่ปลอดภัย

(๑๖) จัดให้ผู้ใช้เครื่องหินลับที่หมุนด้วยกำลังสวมแว่นตาป้องกันภัย

(๑๗) จัดให้ยานพาหนะทุกชนิดมีเครื่องหมายล้อ และเครื่องให้สัญญาณที่ใช้การได้ดี

หมวด ๔

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้หม้อน้ำ

(๑๘) จัดให้มีการตรวจสอบภายในของหม้อน้ำไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

(๑๙) จัดให้มีการตรวจสอบล้นป้องกันภัย (safety value) อยู่เสมอ

(๒๐) รักษาเครื่องวัดระดับน้ำ เครื่องวัดความดันไอน้ำ และส่วนประกอบให้สะอาด และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

(๒๑) ป้องกันมิให้บุคคลใดทำการซ่อมแซมหม้อน้ำหรือส่วนประกอบใด ๆ ที่ต่อจากหม้อน้ำในขณะที่มีความดันไอน้ำอยู่

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๒๒) จัดให้มีทางออกไม่น้อยกว่าสองทางสำหรับห้องที่ติดตั้งหม้อน้ำ และถ้ามีบานประตู ต้องเป็นบานประตูที่เปิดออกข้างนอก

หมวด ๕

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้า

(๒๓) จัดให้สายไฟแรงสูงอยู่สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และหากจำเป็นต้องวางสายผ่านอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง ต้องอยู่สูงกว่าส่วนบนของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(๒๔) จัดให้มีเครื่องป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าและวงจรไฟฟ้าแรงสูง

(๒๕) จัดให้มีป้ายข้อความว่า “อันตราย—ไฟฟ้าแรงสูง” แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้ง โดยใช้ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดงไว้ที่ที่ตั้งหม้อแปลงและแผงไฟแรงสูง

(๒๖) จัดให้มีสายดินสำหรับโครงโลหะ เปลือก ตลอดจนสิ่งปกคลุมมอเตอร์หรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า แผงไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นใด ที่ไฟฟ้าอาจรั่วไหลได้

(๒๗) จัดให้มีการตรวจสอบวงจรสายดินให้ใช้การได้ดีเสมอ

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๒๘) จัดให้ติดตั้งแผงไฟมี

(ก) เนื้อที่ว่างโดยรอบพอที่จะปฏิบัติงานได้
โดยสะดวก

(ข) แสงสว่างเพียงพอ

(ค) เครื่องตัดวงจรในกรณีฉุกเฉิน

(๒๙) จัดให้มีเครื่องหมายแสดงผลใช้งานให้ชัดเจนไว้ที่
สวิตช์ไฟฟ้าทุกตัว

(๓๐) บั๊องกันมิให้บุคคลใดปฏิบัติการใดๆ เกี่ยวกับวงจร
ไฟฟ้าในขณะที่มีกระแสไฟฟ้าผ่าน เว้นแต่ความจำเป็นบังคับ

(๓๑) เมื่อปลดสวิตช์ไฟฟ้าแรงสูงออกจากวงจร ต้อง
ทำการผูกหรือใส่กุญแจไว้และจัดให้มีป้ายข้อความว่า “อันตราย—
อย่าสับสวิตช์ ” แสดงให้เห็นโดยชัดเจน

(๓๒) บั๊องกันมิให้บุคคลใดสับสวิตช์ไฟฟ้าวงจรใด ๆ
จนกว่าจะได้ทราบเป็นการแน่นอนว่าไม่มีบุคคลอื่นกำลังปฏิบัติงาน
เกี่ยวกับวงจรนั้นอยู่

(๓๓) บั๊องกันมิให้บุคคลใดทำการพันสายเคเบิลขณะที่
มีกระแสไฟฟ้า

(๓๔) สายไฟที่ต่อแยกเข้าอาคารหรือสายไฟภายใน
อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างต้องไม่ใช่สายเปลือย

หมวด ๖

ข้อกำหนดเกี่ยวกับวัดระเบิด

(๓๕) จัดให้มีสถานที่เก็บวัดระเบิดประกอบด้วย
ลักษณะดังนี้

(ก) ตัวอาคารต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ป้องกัน
น้ำและกระสุนปืนได้ และพื้นของสถานที่เก็บวัดระเบิดต้อง
ประกอบด้วยวัสดุที่ไม่เกิดประกายไฟ

(ข) ห่างจากโรงเรือนอื่นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร
และห่างจากปล่องอุโมงค์หรือช่องทางเข้าไปยังที่ทำงานใต้ดิน
ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(ค) มีกุญแจใส่ไว้โดยแข็งแรง

(ง) มีป้ายข้อความว่า “อันตราย-วัดระเบิด”
แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้ง โดยใช้ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดง

(จ) มีการระบายอากาศได้ดี

(๓๖) จัดให้สถานที่เก็บดินระเบิดห่างจากสถานที่เก็บ
เชื้อปะทุหรือสายชนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตรและต้องแยกเก็บ
ในสถานที่ดังกล่าว

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๓๗) จัดให้สถานที่เก็บวัตถุระเบิดเป็นสถานที่เก็บวัตถุระเบิดโดยเฉพาะ

(๓๘) ในระยะ ๘ เมตร โดยรอบสถานที่เก็บวัตถุระเบิด ต้องไม่มีหญ้าแห้งหรือวัตถุเชื้อเพลิงอื่นใด

(๓๙) จัดให้มีบัญชีแสดงยอดคงเหลือของดินระเบิด เชื้อปะทุ และสายชนวนเพื่อแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔๐) บังคับมิให้มีการใช้วัตถุระเบิดที่เสื่อมคุณภาพ

(๔๑) บังคับมิให้บุคคลได้นำเชื้อปะทุรวมไปกับดินระเบิด

(๔๒) บังคับมิให้บุคคลใดบรรจุทุกโลหะ เครื่องมือ ประกอบด้วยโลหะ น้ำมัน ไม้ขีดไฟ กรด หรือวัตถุทุกชนิด ที่ติดไฟง่ายไปกับยานพาหนะที่กำลังบรรจุวัตถุระเบิด

(๔๓) จัดให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เท่านั้นเข้าไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประจूरระเบิด และขณะที่ทำการประจूरระเบิดต้องนำเปลวไฟทุกชนิดออกห่างจากระเบิด ในระยะที่ปลอดภัย

(๔๔) บังคับมิให้บุคคลใดสูบบุหรี่ในขณะที่ปฏิบัติการใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุระเบิด

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๔๕) ป้องกันมิให้บุคคลผู้ประจํากระเบิดใช้วัตถุอื่นใดนอกจากไม้

(๔๖) วัตถุระเบิดที่เหลือใช้จากการระเบิดในวันหนึ่ง ๆ ให้นำกลับสถานที่เก็บโดยพลัน

(๔๗) ก่อนทำการระเบิดทุกครั้ง ผู้จุดระเบิดต้องให้สัญญาณอันเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป และหลังจากการระเบิด ๑๕ นาทีเป็นอย่างน้อยกับบริเวณที่ระเบิดไม่มีฝุ่นและควัน ต้องให้สัญญาณแจ้งให้ทราบเช่นกันแล้วจึงให้คนงานเข้าไปทำงานได้

(๔๘) สายชนวนธรรมดาที่ใช้ต้องมี ความยาว ไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(๔๙) การขบหลอดเชือกปะทุติดกับสายชนวน ให้ใช้เฉพาะคีมที่ใช้สำหรับการนี้

(๕๐) ป้องกันมิให้บุคคลใดใช้วัตถุอื่นใดนอกจากทองแดงหรือไม้ในการแทงรูที่แท่งดินระเบิดเพื่อใส่เชือกปะทุกับสายชนวน

(๕๑) ในการจุดระเบิดด้วยไฟฟ้า ต้องปฏิบัติดังนี้

(ก) ต่อดัดวงจรสายทั้งสองของเชือกปะทุไฟฟ้า จนกว่าพร้อมที่จะทำการระเบิด

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(ข) ต่อดัดวงจรสายทั้งสองของสายไฟที่จะนำกระแสไฟฟ้าเข้าเชื่อปะทุจนกว่าพร้อมที่จะทำการระเบิด

(ก) เมื่อทำการจุดระเบิดจากวงจรไฟฟ้า ให้ใช้สวิตช์ไฟฟ้าสองทางและต้องวางให้ห่างจากสถานที่ทำการระเบิดในระยะที่ปลอดภัย และให้ต่อดัดวงจรสายไฟทั้งสองข้างไว้จนกว่าพร้อมที่จะทำการระเบิด

(๕๒) หลังจากการจุดระเบิด หากมีระเบิดตื้น ให้ทำการระเบิดทิ้งเสียก่อนที่จะปฏิบัติการใด ๆ ในบริเวณนั้น โดยทำการระเบิดในรูระเบิดใหม่ที่เจาะในแนวนานกับรูเดิมห่างออกไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

(๕๓) จัดให้มีป้ายข้อความว่า “อันตราย - บริเวณทำการระเบิด” แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้ง โดยใช้ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดงไว้ในระยะรัศมี ๑๐๐ เมตร โดยรอบที่ทำการระเบิด

หมวด ๓

ข้อกำหนดเกี่ยวกับเรือชุด

(๕๔) ก่อนทำการเดินเครื่องจักรส่วนที่เคลื่อนไหวยใด ๆ ในเรือชุด ต้องให้บุคคลออกไปพ้นส่วนที่เคลื่อนไหยนั้น ๆ ในระยะที่ปลอดภัย

(๕๕) ก่อนเดินกระพ้อตักดิน (bucket) หรือตะแกรง
หมุน (trommel) ต้องให้เสียงสัญญาณอันเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปให้
ได้ยินทั่วกัน

(๕๖) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอที่บันไดขึ้นลงและทาง
เดินทุกแห่ง และที่บันไดต้องมีราวจับ

(๕๗) บล็อกกันมิให้มีการวางเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ
ไว้ในลักษณะที่อาจกลิ้งหรือล้มได้

(๕๘) ในการเดินเรือชุด สายข้างและสายหัวเรือชุดต้อง
เคลื่อนไหวได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวางตลอดสาย และบล็อกกันมิให้
บุคคลใดข้าม ลอด หรือเข้าไปใกล้สายข้างหรือสายหัวเรือชุด

(๕๙) ในกรณีต้องวางสายข้างหรือสายหัวเรือชุดข้ามทาง
เดินหรือถนน ต้องย้ายทางเดินหรือถนนดังกล่าวให้พ้นไปจาก
สายข้างหรือสายหัวเรือชุดในระยะที่ปลอดภัย โดยสร้างทาง
เดินหรือถนนชั่วคราวขึ้นใหม่ ในการนี้ต้องได้รับอนุญาตเป็น
หนังสือจากทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ก่อนจึงจะกระทำได้

(๖๐) จัดให้มีผู้ดูแลให้ความสะดวกและความปลอดภัย
แก่เรือแพในกรณีต้องวางสายข้างหรือสายหัวเรือชุดผ่านทางน้ำ
ที่มีเรือแพผ่านไปมา

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๖๑) จัดให้มีขูชีพไว้ในที่ที่จะหยิบฉวยได้ง่ายให้พอกับจำนวนคนงานประจำในเรือชุด

(๖๒) จัดให้มีป้ายข้อความว่า “ระวังอันตรายจากสายเรือชุด” แสดงให้เห็นโดยชัดเจน โดยใช้ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดงเป็นระยะ ๆ ห่างจากสายข้างและหรือสายหัวเรือชุดไม่เกิน ๓๐ เมตร และไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร

(๖๓) บังคับมิให้บุคคลใดเข้าไปปฏิบัติงานในน้ำใกล้เรือชุดขณะที่เรือชุดกำลังทำการชุด

หมวด ๘

ข้อกำหนดเกี่ยวกับรถชุด

(๖๔) บังคับมิให้บุคคลใดเข้าไปใกล้เครื่องมือที่ใช้ในการชุด ตัก กวาดหรือคันขณะที่รถชุดกำลังปฏิบัติงาน

(๖๕) จัดให้บุคคลซึ่งปฏิบัติงานรอบ ๆ รถชุด สวมหมวกกันภัยและรองเท้ากันภัย

หมวด ๙

ข้อกำหนดเกี่ยวกับทำเหมืองใต้ดิน

(๖๖) จัดให้มีการระบายอากาศเป็นอย่างดีถูกต้องตามหลักวิชาการและปริมาณของอากาศต้องไม่น้อยกว่า ๑.๕ ลูกบาศก์เมตร ต่อ ๑ นาที ต่อคนงานหนึ่งคนในการทำเหมืองใต้ดิน

(๖๓) บัณฑิตมิให้บุคคลใดปฏิบัติการใด ๆ ในบริเวณ
ที่ดินที่มีปริมาณของก๊าซออกซิเจนน้อยกว่าร้อยละสิบส่วนในร้อยละร้อย
หรือมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือก๊าซที่เป็นพิษต่อการหายใจ
เกินครึ่งส่วนในร้อยละร้อย หรือมีก๊าซมีเทนเกินหนึ่งในร้อย
ส่วน

(๖๔) จัดให้มีทางเข้าออกจากพื้นดินไปสู่ที่ดินอย่างน้อย
สองทาง เว้นแต่ในงานในระยะเริ่มแรกก่อนทำการผลิตแร่ฟอสฟอ
รให้ทางเข้าออกทางเดียวได้

(๖๕) บัณฑิตมิให้บุคคลใดใช้เครื่องจักรที่ใช้น้ำมัน
เชื้อเพลิงปฏิบัติงานที่ดิน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่

(๖๖) การให้แสงสว่างที่ดิน ให้ใช้ได้เฉพาะไฟฟ้า
ไฟฉาย ตะเกียงคาร์ไบด์ หรือเทียน ในกรณีเหมืองถ่านหินให้ใช้
ได้เฉพาะไฟฟ้าหรือไฟฉาย

(๖๗) จัดให้มีการคำนวณปล่องและอุโมงค์ให้อยู่ในลักษณะ
ที่แข็งแรงและมั่นคง

(๖๘) บัณฑิตมิให้บุคคลใดทำการคำนวณอุโมงค์ล้ำส่วน
ที่คำนวณแล้วออกไปเกิน ๒.๕ เมตร

(๑๓) ป้องกันมิให้บุคคลใดปฏิบัติการใด ๆ ในอุโมงค์ที่ไม่ปลอดภัย เว้นแต่จัดการให้เป็นที่ปลอดภัยเสียก่อน

(๑๔) จัดให้หัวหน้างานทำการตรวจการคำนวณปล่องและอุโมงค์ การระบายอากาศ เครื่องจักร ถวดคว้าน ตลอดจนการอื่นใดทุกผลัด เพื่อป้องกันอันตรายหรืออุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นแก่บุคคลและทรัพย์สิน หากมีข้อบกพร่องให้จัดการแก้ไขให้เป็นที่ปลอดภัยโดยทันทีและต้องมีบันทึกผลการตรวจทุกผลัดไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๕) จัดให้มีการตรวจบริเวณหน้าเหมืองและอุโมงค์ให้เป็นที่เรียบร้อยก่อนทำการเจาะระเบิด หากไม่ปลอดภัย ให้ทำการคำนวณให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัยก่อนที่จะปฏิบัติการใด ๆ

(๑๖) จัดให้มีการตรวจอุโมงค์และจัดการให้เป็นที่ปลอดภัยก่อนที่จะปฏิบัติการใด ๆ ภายหลังการระเบิด

(๑๗) จัดให้บุคคลซึ่งปฏิบัติงานใต้ดินมีไฟฉายหรือตะเกียงคาร์ไบด์ประจำตัวทุกคน

(๑๘) ปล่องที่ใช้เป็นทางขึ้นลง ถ้าใช้บันได ต้องเป็นบันไดที่แข็งแรงกว้างไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร มีชั้นบันไดห่างกันไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร และมีชานพักขนาดไม่น้อยกว่า ๖๐ x ๑๒๐ เซนติเมตร ชานพักแต่ละช่วงห่างกันไม่เกิน ๘ เมตร

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

(๗๕) ป้องกันมิให้บุคคลไต่ขึ้นลงปล่องโดยใช้ก๊วนแรง
คนหรือเชือก

(๗๖) ในกรณีที่ใช้เครื่องจักรก๊วนคนขึ้นลงปล่อง อัตรา
ความเร็วของก๊วนต้องไม่เกิน ๓๐๐ เมตรต่อหนึ่งนาที และต้อง
มีเครื่องป้องกันอันตราย

(๗๗) ลวดก๊วนขึ้นลงต้องมีความแข็งแรงพอที่จะทาน
น้ำหนักที่ก๊วนขึ้นลงและน้ำหนักของลวดเอง และต้องมีส่วน
ปลอดภัยไม่น้อยกว่าหกเท่าของน้ำหนักที่กำหนดใช้

(๗๘) จัดให้มีน้ำพ่นในรูเจาะตลอดเวลาทำการเจาะรู
ระเบิดด้วยเครื่องจักร เว้นแต่จะมีเครื่องป้องกันฝุ่นไว้เพียงพอ

(๗๙) การขนส่งโดยรถ ต้องจัดให้รถลากมีสภาพใช้การ
ได้ดี มีเครื่องให้เสียงสัญญาณและไฟฉายหน้ารถลาก กับไฟ
สัญญาณท้ายรถพ่วงกันสุดท้าย รถลากและรถพ่วงต้องอยู่ห่าง
จากผนังอุโมงค์ไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตรทั้งสองข้าง และ
ป้องกันมิให้มีการบรรทุกถ้ำกะบะรถ รางรถและกุญแจสับหลัก
ต้องอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

(๘๐) ป้องกันมิให้บุคคลอื่นผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องแก่
การขนส่งวัตถุระเบิดร่วมไปในขบวนรถขนส่งวัตถุระเบิด และ
ต้องทิ้งระยะรถขนส่งวัตถุระเบิดให้ห่างจากรถขบวนอื่นไม่น้อย

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

กว่า ๑๐๐ เมตร ทั้งต้องนำวัตถุระเบิดไปในหีบห่อที่ทำด้วยวัตถุที่ไม่เป็นสื่อไฟฟ้าหรือความร้อน

(๘๕) หีบวัตถุระเบิดใต้ดิน ต้องประกอบด้วยวัตถุที่ไม่เป็นสื่อไฟฟ้าหรือความร้อน และต้องเก็บไว้ในที่ที่เหมาะสม ห่างจากรถที่ใช้เครื่องจักรหรือสายไฟฟ้า กำลังไม่น้อยกว่า ๘ เมตร

(๘๖) จัดให้บุคคลซึ่งปฏิบัติงานใต้ดิน สวมหมวกกันภัย และรองเท้านักกันภัย

(๘๗) จัดให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น และจาระบี ที่นำลงไปใต้ดินไว้ในภาชนะที่มีฝาปิดโดยมิดชิด

(๘๘) บังคับมิให้บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หญิง บุคคลซึ่งมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ หรือบุคคลซึ่งเป็นโรคติดต่อที่อาจติดต่อถึงบุคคลอื่น ปฏิบัติงานใต้ดิน

(๘๙) บังคับมิให้บุคคลอื่นนอกจากคนงาน หรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเหมืองลงไปใต้ดิน เว้นแต่จะมีเจ้าหน้าที่ของเหมืองเป็นผู้นำ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

พจน์ สารสิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้
 คนงานปฏิบัติงานอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย มีความเป็นอยู่อย่างถูกสุข
 ลักษณะ ได้รับความเป็นธรรมจากนายจ้างเมื่อประสบอุบัติเหตุ และ
 ไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่บุคคลภายนอกเนื่องจากการปฏิบัติงานนั้น ๆ